

Iruñean jaio nintzen urriko egun polit batean, eta nirekin ekarri nuen egun osoan marrazteko grina. Txikitan marrazkilaria izan nahi nuen eta, orain, zertxobait zaharrago, marrazkilaria izatea lortu dut. Beraz, nire ametsa bete dudala esan daiteke. Gaur egun, margo bat ikusten dudan guztietan, nire burua kontrolatzen saiatzen naiz, edozein lekutan marrazten hasten naizelako, etxeko hormetan eta komuneko ispiluetan barne. Bai, nolabait esateko, marrazkilariorik ez diogu inoiz haurrak izateari uzten. Eta hori bai dela betetako amets bat.

Gorkak badu etxean laguntzeko ohitura; esate baterako, zaborra botatzeaz bera arduratzen da. Azken egunotan, gainera, bere jakin-mina xaxatu duen gertaera bat suertatu zaio auzoko edukiontzi urdinarekin. Datozen egunetan, misterio beldurgarri bati egin beharko dio aurre, irudimen handia erabiliz gainera.

elkar

Maribel Aiertza + Belatz

elkar

Nik ere izan nuen ume bat maindirean burua bilduta lo egiten zuena. Munstroen beldur izaten zen eta ni, nire umetxoa itoko zen beldur. Behin izeko Leirek peluxe-zko bat oparitu zion eta lagunik onenak bihurtu ziren. Munstroak ez ziren gehiago ausartu gure etxean sartzen. Sagutxoren bat bai. Bati Poxpolo izena jarri eta abesti bat asmatu nion. Atzo, egunkari zaharrak uzterakoan zerbait iletsua ukitu nuen edukiontzian. Aai! Ni makala naiz marrazkiak egiten eta ipuin bat idatzi diot; Belatzen marrazkiekin gustatuko zaio. .